

Der bad jeg om, at man ikke spurgte de politiske partier, for man kan sige, at vi kan have vores interesse i at lave et fordrejet billede, og derfor blev vi enige om at spørge dem, der arbejder med de her folk, nemlig de sociale organisationer. Hvad var det, de svarede lige før jul? De svarede fuldstændig klart, to ud af tre af dem, der svarede, at det går dårligere for de allermost socialt udsatte, vi har.

Det varede så et døgn tid, hvor socialministeren i første omgang udtrykte bekymring. Så kom statsministeren på banen og sagde, at det slet ikke gik dårligere, hvorefter socialministeren sagde, at det slet ikke gik dårligere.

Hvis man ikke kan tro på de ting, folk siger, når man beder dem om at svare, er det en meningsløs leg. Det tegnede et billede, som regeringen ikke brød sig om, men som er det sande billede.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren.

Kl. 11.50

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hvis hr. Villy Søvndal i forbindelse med det her beslutningsforslag gerne vil have en længere debat om den generelle situation, kan vi for min skyld gerne tage den.

Jeg kan naturligvis ikke acceptere hr. Villy Søvndals udlægning af teksten i ngo-rapporten, som ganske rigtigt kom før jul, og som gav nogle pejlinger på, hvordan de frivillige sociale organisationer oplever situationen.

Det er helt rigtigt, at nogle af organisationerne roste forskellige initiativer; nogle sagde, at deres brugere havde fået det bedre; nogle sagde, at deres brugere havde fået det dårligere, og det er rigtigt, at det var den største del af dem, der svarede i undersøgelsen.

Det er helt klart, at når organisationerne melder ind, at der er nogle problemer, bliver jeg bekymret, og det reagerer jeg på. Den her regering har nemlig for vane at tage fat på de problemer, der er.

Men sagen er, at de meldinger, som organisationerne kom med, ikke siger noget om den generelle situation. Der er ikke et egentligt statistisk grundlag for at beskrive den generelle situation, og det, der gjorde sig gældende i debatten, var, at man, med bl.a. hr. Villy Søvndals gode hjælp, fik blandet tingene sammen.

Det, vi bliver nødt til at forholde os til, er, at rapporten kan bruges til at give en pejling af,

hvordan organisationerne oplever at deres brugere har det, og det synes jeg er vigtigt. Jeg synes, at det er brugbar information, og lige præcis derfor har jeg fulgt rapporten op med at indkalde organisationerne til en drøftelse af, om der er yderligere ting, der er brug for at tage fat på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for, at ministeren går ind i den her debat, for det er en meget vigtig debat. Jeg undrede mig bare over, at socialministeren i første omgang – ud af et ærligt hjerte, tror jeg, og det er sådan set rosende ment – sagde, at det er bekymrende, at de sociale organisationer, der ved noget om det, siger, at det går dårligere.

Det, der undrede mig desto mere, var, at statsministeren med den afstand, han har til sagen, kunne gå ud og sige, at det slet ikke er rigtigt. Det går ikke dårligere, tværtimod, sagde han her i onsdagens spørgetid, det går bedre.

Nu har jeg selv en vis forståelse for sort humor, men jeg mener alligevel, at man skal anvende den med omhu og ikke over for de her grupper. Derfor blev jeg endnu mere forundret, da socialministeren efter først at have udtrykt sin bekymring siger, efter at statsministeren har sagt, hvad socialministeren skal mene, at hun også mener, at det går bedre.

Jeg mener, at det bidrager til utroværdighed, og det bekymrer mig, hvis man ikke som socialminister tør stå fast og sige: Jeg kæmper for det her sociale område, også selv om det nogle gange skulle give nogle knubs.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det, der er utroværdigt, er hr. Villy Søvndals udlægning af teksten. Det er misbrug af, hvad der egentlig er blevet sagt, og omskrivninger af citater. Det er vel derfor, hr. Villy Søvndal ikke kommer med direkte citater. Men det oplever vi så tit.

Det, jeg klart har understreget, er, at når organisationerne på området er bekymrede, er jeg det også, og jeg tager deres meldinger alvorligt. Vi bliver bare nødt til at holde fast i, at det, vi fik i rapporten, var nogle pejlinger på, hvordan organisationerne oplever at deres brugere har det, og ikke et egentligt veldokumenteret statistisk grundlag, der siger noget om den generelle udvikling. Det bliver hr. Villy Søvndal også nødt til at tage sit udgangspunkt i.